

Món local 2.0

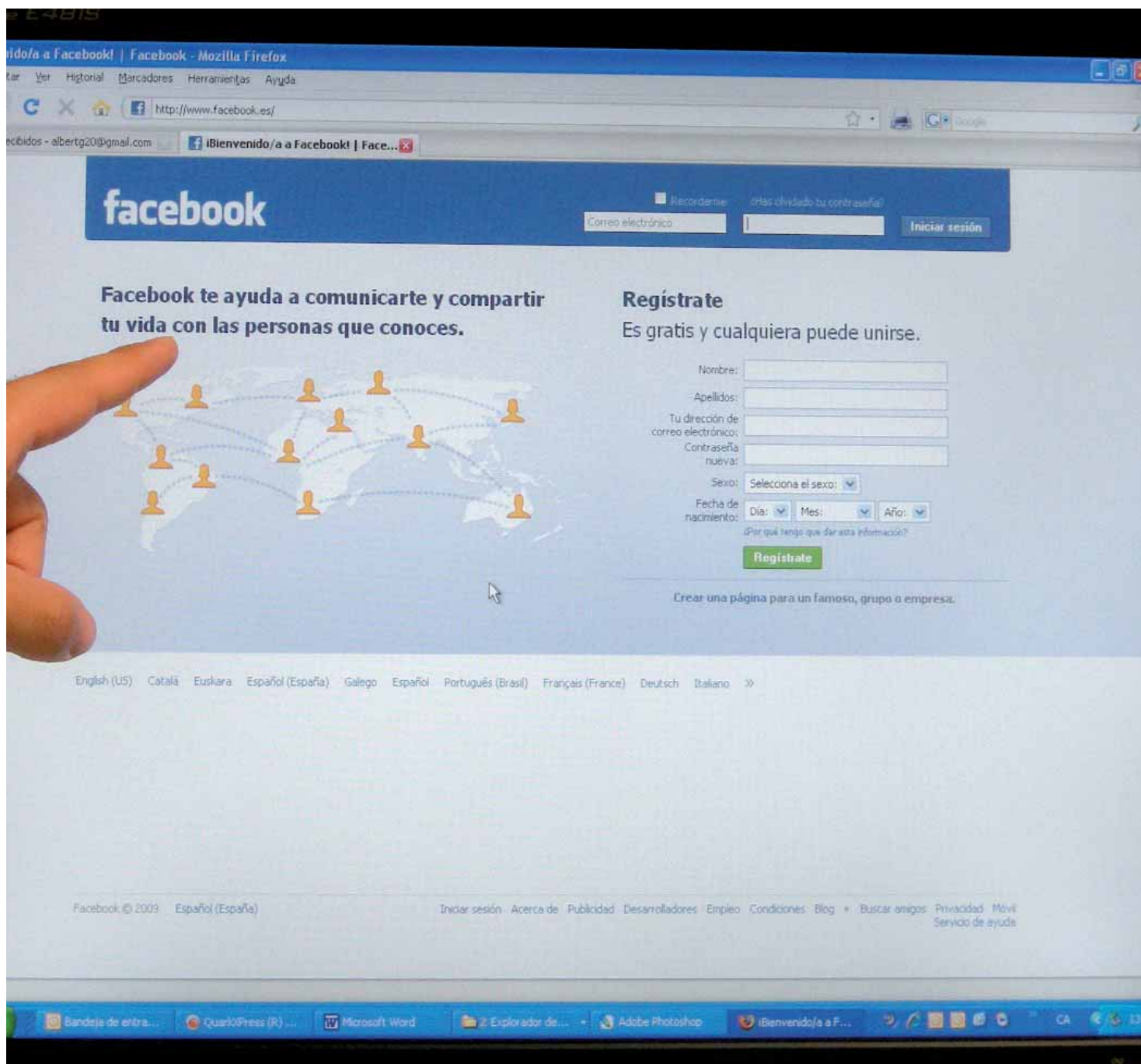

Foto: Servei de Premsa

L'anomenada web 2.0 representa un nou entorn fruit de l'evolució de la tecnologia i la socialització de les noves eines, activitats i coneixements amb el que cada ciutadà accedeix a la informació, crea continguts i els comparteix amb tothom

L'administració ha d'evolucionar cap a nous sistemes d'organització i ha de col·laborar, a través d'aquestes xarxes, amb ciutadans, empreses i entitats socials

Internet ha evolucionat envers una nova generació d'aplicacions i serveis, anomenats web 2.0 o xarxes socials en què les comunitats d'internautes, els blocs i wikis, entre d'altres, s'han convertit en eines eficaces per gestionar coneixement. I el món local no n'és aliè.

El concepte web 2.0 no fa referència a una nova Internet ni a una evolució tecnològica dels components que la fan possible. 2.0 esdevé un nou enfoc, un nou ús, que potencia totes aquelles utilitats i serveis d'Internet que ja existien però que ara se centren en la participació dels usuaris. Afegint, canviant, compartint, esborrant o associant dades a la informació existent. És a dir, els llocs 2.0 actuen més com a punts de trobada o webs dependents d'usuaris, que com a webs tradicionals. Gràcies a l'ús de les eines vinculades al concepte 2.0, els internautes passen de consumidors d'informació a autors, proveïdors i dissenyadors col·laboratius de centenars d'aplicacions.

La facilitat, la gratuïtat d'accés i les possibilitats comunicatives d'aquestes eines han facilitat una alta acceptació per part dels ciutadans. Aquests creen coneixement perquè persegueixen algun objectiu comú. Aquest pot ser tan frívol

com «una trobada de la promoció del 74» o tant estimulants com «construir una enciclopèdia lliure».

Els darrers anys, està marcant també una tendència de canvi en les relacions amb les administracions públiques. A més de la informació i els serveis que l'administració ofereix als ciutadans a través de la xarxa, ara s'estan obrint noves vies d'interacció en què la ciutadania participa d'una manera més activa.

Alguns ajuntaments i càrrecs electes comencen a utilitzar políticament eines com Youtube, Facebook, MySpace, Twitter, Flickr, Picassa, Blogger o fins i tot Second Life, Viquipèdia, o les més específiques Menéame, Linked in, Slideshare, Plurk, Fotolog, Vimeo, Netvibes, etc.

L'assessorament de la Diputació

Des de la Oficina d'Assistència en Administració Electrònica de la Diputació de Barcelona s'aposta per donar assessorament a aquells ajuntaments que vulguin implementar les eines 2.0. Es necessita, però, experiència en la comunicació web i voluntat política per tirar endavant un projecte d'aquestes característiques.

Un web municipal és abans que res un web institucional (seu electrònica) amb una sèrie de normes i obligacions determinades per diverses lleis que busquen protegir les garanties del ciutadà davant de la pròpia administració. Cal per tant vetllar per la responsabilitat, la veracitat, la publicitat, la qualitat, la seguretat, la disponibilitat, l'accessibilitat, la usabilitat, la neutralitat, la interope-

rabilitat i l'actualització de la informació. La Llei 11/2007 d'Accés Electrònic dels Ciutadans a les Administracions Públiques vol reflectir la importància del canal telemàtic en les relacions entre administració i ciutadans, atorgant al ciutadà el dret a relacionar-se amb l'Administració a través d'aquest mitjà, com també l'obligació d'aquesta a garantir aquest dret.

Un web municipal no es pot preocupar de la participació dels usuaris quan encara no disposa d'un tauler d'anuncis digital, d'un catàleg de serveis i tràmits, o és incapaç de facilitar les ordenances o els pressupostos. Bàsicament, l'ajuntament ha de visualitzar en el seu web com és el seu municipi per als de fora, mostrar els atractius que té la seva marca i, al mateix temps, oferir informació i diàleg al ciutadà. Quan disposa d'informació actualitzada i de valor i respira voluntat de servei ciutadà, aleshores té sentit preocupar-se per facilitar-ne la compartició o l'enriquiment de la mateixa amb aportacions d'altres fonts. D'aquesta manera, la informació generada pel web municipal podrà ser utilitzada per d'altres usuaris que al seu torn ajudaran a la seva difusió (per exemple, aprofitar el canal d'agenda cultural del web per enriquir una pàgina de promoció turística comarcal). Alhora el web municipal podrà seleccionar fonts que aportin valor a la informació que ell mateix genera (per exemple, integrar al web municipal un vídeo gravat per un ciutadà i penjat a Vimeo).

Les administracions han de poder conversar amb la ciutadania per tal d'apropar-s'hi i copsar la seva percepció

respecte qualsevol tema d'actualitat. Aquesta conversa, però, no es pot gestionar des del propi web municipal que no pot avalar la qualitat de les aportacions dels usuaris, ni pot dedicar-se a destriar el gra de la palla. El web municipal s'ha de basar en el coneixement propi i únic de l'ajuntament: cap altre ciutadà ni cap altre agent està preparat per fer la tasca d'un ajuntament.

El que sí que pot fer és promocionar aquests punts de trobada fora del web municipal. Pot ser molt més productiu i útil afavorir la distribució de la visió institucional en d'altres pàgines i alhora fomentar que siguin aquestes les que permetin el diàleg. Així garanteix una única visió institucional, facilita la distribució d'aquesta visió i alhora aprofita la potència d'eines gratuïtes especialitzades que faciliten la creació de coneixement i alhora un possible retorn del mateix.

Des de la Oficina d'Assistència en Administració Electrònica s'està treballant en la direcció d'aconseguir que les webs

municipals siguin un veritable instrument d'aproximació i servei a la ciutadania.

Alguns exemples

Davant la volada que ha adquirit el web 2.0, els ajuntaments es plantegen com afegir-s'hi impulsant la presència col·lectiva i individual als espais i xarxes 2.0 o promovent l'ús de l'entorn 2.0 en l'organització.

Molts consistoris ja utilitzen els repositoris multimèdia tant per penjar les seves creacions com per utilitzar-les en el seu propi web. Així, Les Franqueses del Vallès o Palau-solità i Plegamans utilitzen eines com Youtube o Vimeo. Malgrat de Mar utilitza Flickr per crear galeries públiques amb les seves fotos i San Feliu Sasserra fa el mateix però amb Picassa.

Consistoris com el de Vilassar de Mar, Copons o Manlleu tenen, com a mínim, un perfil al Facebook o un canal a Youtube per interactuar amb els ciutadans. Així, utilitzen en major o menor mesura

aquestes eines com a manera d'incrementar la participació ciutadana i acostar l'administració als vilatans.

El petit municipi de Copons (poc més de 300 habitants) ha apostat fort per la web 2.0. Des de fa un any, el seu web permet **«utilitzar aquests instruments per apropar la gestió administrativa i política al ciutadà»**, com remarca Ricard Espelt, regidor de noves tecnologies. I és que el web d'aquest municipi de l'Anoia deixa clara la seva filosofia fins i tot en el nom: Copons 2.0. **«La gent del poble s'ha vinculat ràpidament en la participació municipal i s'organitza per pressionar amb els temes que més els interessin en un exercici de transparència política i administrativa»**, assenyala Espelt. Ara, el seu objectiu és **«que la Diputació de Barcelona ens ajudi a fer un projecte més global per tota la zona de l'Alta Anoia. Podria ser un excel·lent banc de proves de bones pràctiques polítiques i administratives a través de les eines de la web 2.0»**, conclou el regidor.

Aquestes eines posen a l'abast de qualsevol persona la possibilitat de combinar de forma innovadora dades que existeixen a diferents pàgines web

Vilassar de Mar ja utilitza de forma habitual eines com el Twitter o el Facebook. «Hem estat capdavanters en l'ús de les xarxes socials, com ara Facebook, on a dia d'avui, el grup de Vilassar de Mar, administrat pel propi Ajuntament, ja disposa de més de 1.120 usuaris. Aquesta és una excel·lent eina per comunicar novetats o esdeveniments a un cost de pràcticament zero, i d'escoltar quins són els aspectes que preocupen als vilatans, per poder actuar de manera ràpida i concreta», afirma Laureà Folch regidor de comunicació, participació ciutadana i noves tecnologies, qui sosté que gràcies a aquestes eines «ha millorat molt la comunicació entre l'administració i el vilatà, en ambdós sentits. Se senten més escoltats, considerats i propers a les accions que l'equip de govern està duent a terme».

Un altre exemple és Manlleu. «**Estem treballant per implementar els recursos de la web 2.0 a nivell sectorial, en àrees concretes de l'ajuntament o per donar a conèixer programes o noves lleis. Creiem que són un bon canal de comunicació**», assegura Eva Font, tècnica en noves tecnologies de l'ajuntament. «**No ens plantejem ara mateix incorporar el potencial de les xarxes socials a tot el web corporatiu però sí en espais concrets doncs hem comprovat que tenen bona resposta. Així, tenim canals al Youtube o al Facebook per temes relacionats amb l'Oficina de Promoció Econòmica i utilitzem molt sovint els blocs per parlar, per exemple, d'aspectes relacionats amb educació**», constata Font.

Aplicacions

L'administració ha d'evolucionar cap a

nous sistemes d'organització i col·laborar, a través d'aquestes xarxes amb ciutadans, empreses i entitats socials. Es tracta d'avançar cap a una administració en què el coneixement col·lectiu sigui l'element determinant per innovar en els serveis que es gestionen i presten des del sector públic.

Els webs 2.0 han entrat en la vida política i administrativa. Un exemple recent és l'especial rellevància que han tingut durant la campanya del president d'EUA Barack Obama, que va utilitzar la xarxa com a plataforma de comunicació política que li va permetre obtenir fons de finançament, mobilitzar l'electorat i aconseguir una gran base de dades fora del partit. Però també, i més modestament, com estan canviant la manera d'interactuar que tenen els ajuntaments amb els seus veïns. ■ [Alberto García](#)

Un nou llenguatge

Moltes persones ja s'han acostumat a utilitzar un seguit d'estranyos noms an-

glosaxons que s'han fet habituals en les nostres vides. Però, realment, com van

sorgir i què són els Facebook, Twitter o Flickr?

● **Facebook:** el web es va crear el 2004 per als estudiants de la universitat de Harvard. Avui els usuaris registrats es poden organitzar per grups i unir-se a xarxes concretes en relació a la seva situació acadèmica o zona geogràfica.

● **Twitter:** creat al 2006 a San Francisco (EUA) es tracta d'un encreuament entre correu electrònic, bloc personal i Facebook. Els missatges estan limitats a 140 caràcters i poden incloure fotos, vídeos o enllaços a llocs webs.

● **Flirck:** web per emmagatzemar, compartir i organitzar fotografies digitals que funciona com una xarxa social. Va ser desenvolupat el 2002 a Vancouver, al Canadà. És un

servei molt utilitzat pels usuaris de blocs com a dipòsit de fotos. Altre de similar és Picassa.

● **Wikis:** pàgines web col·laboratives on els usuaris poden crear, modificar, enllaçar i esborrar el contingut d'una pàgina web, de forma interactiva, fàcil i ràpida. La més coneguda, la Wikipedia.

● **Youtube:** lloc web que permet als usuaris carregar, mirar i compartir vídeos. Creat als Estats Units el 2005. Els enllaços a vídeos de YouTube poden ser també allotjats en blocs i llocs web personals. També té un funcionament similar Vimeo.